

V R T E C .

Časopis s podobami za slovensko mladino.

:: S prilogo „Angelček“. ::

Štev. 8.

V Ljubljani, dne 1. avgusta 1909.

Leto 39.

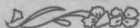
LE POJ MI, ZVON VECERNI!

Le poj mi, zvon večerni,
le poj Marija ave,
pa mamiči domov
sporoči mi pozdrave!

Nemara, da gre s polja,
z motiko gre na rami,
pa ji povej, kako je
tu daleč za gorami!

Pa ji povej, da sin
živi v bridkosti sami,
da je hudo v tujini
tu daleč za gorami...

Bogumil Gorenjko.

TAM GORI!

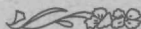
Tam gori, tam gori na gričku
tri srebrne breze stojé,
pod brezami hišica mala
za hrup za nadloge ne vé.

Tam gori, tam gori na gričku
pastirček prepeva vesel;
saj srečni mu tečejo dnevi,
zakaj bi veselo ne pel?

Tam gori, tam gori na gričku
izvira studenček spod skal,
blišči se vodica mu v solncu,
kot v palčkovem gradu kristal.

Tam gori, tam gori na gričku
jaz tudi sem peval nekdanj —
od tistih pa krajev tak daleč
živim tu v tujini sedaj!

Bogumil Gorenjko.

V TUJINI.

Zemlja draga, zemlja mila,
kjer sem solnca ugledal žar,
duša te ne bo zabila,
oj, nikoli in nikdar.

Tuji hribi in doline
dušo mojo veselé,
lepše pa še domovine
so doline in goré.

Kadar v mrak Marijo-ave
zvon v tujini zazvoni,
se mi zdi, da mi pozdrave
nosi iz rojstne vasi.

Slavko Slavič.

